

ELVÉGEZTETETT!

Kecskeméti István

?Elvégeztetett!?

Ki annyi jót tett járva-kelve,
A bűnös embert úgy szerette,
Hogy trónusát elhagyva érte,
E földi kínnal elcserélte.
Kiben bűn nem találtatott,
Kiben az egy Isten lakott:
Lelkét az Őr kezébe adta,
És lett a bűnök áldozatja.

?Elvégeztetett!?

Kik felfeszíték a keresztre,
Látták, hogy szíve vért ereszte,
És megnyugodva elmenének,
Örülve a bűn győzelmének,
Hívén, hogy Ő legyőzetett,
Hogy elveszté az életet.
Nem tudva még, hogy van hatalma:
Letenni azt, és felvenni újra.

?Elvégeztetett!?

Kik a Messiást benne látták,
Kik a mennyek országát várták,
Miként a vert nyáj, szétfutának,
Leverve őket a kétség, bánat,
Bolyongtak szerte, szótlanul:
?A Mestert elhagyá az Úr!
Ki hatalmas volt szóban, tettben,
Ím elvérzett már a kereszten.?

?Elvégeztetett!?

Isten, s embertől elhagyottan,
Ott csüng az Úr Krisztus halottan.
Néhányan sírnak csak fölötte,
Gúny és szitok hangzik körötte:
?A népámító elesett.
A nagy harc elvégeztetett!
Kereszten a ?zsidók királya?
Ím, így végződött el munkája!?

?Elvégeztetett!?

Igen, a váltság műve teljes,
Az Isten irgalmas, kegyelmes.
Ő egy Fiát halálra adta,
Hogy mi ne jussunk a kárhozatra.
Meggalt, de el nem rothadott!
Az Úr Krisztus feltámadott!
Legyőzve bűn, s halál hatalma:
Miénk az Úr örök irgalma!

Forrás: www.keresztenydalok.hu